

במסיבת קוקטייל עומדים על הרגלים

ומסתובבים בלי הרף במשך שעותיים בין מספר רב וצפוף של מוזמנים. כדי לעמוד בפני העיפות ולהתגבר על החום אין משקה מרענן ומחזק יותר מאשר ברנדי אקסטרה פיין "כרמל מזרחי". אם הנך שותה קוניאק "נקי" הוסף לכוסית כמה קוביות קרח. אחרת — מהול אותו שליש קוניאק בשני שליש מים או סודה קרה.

קרמר כמהנדס דרכים. שניהם שימשו כתר בת לכל קבלן שרצה לבנות — בגדר החוק או מחוצה לו.

שוב אותה שאלה. לעזרא לוי, ה' איש שנשא את התואר הרשמי לא פנה איש. אבא חושי לא התראה כמעט עמו, לא שאל בעצתו. לוי היה משולל כל סמכויות עד כי רצו לשלול גם את הכתבנית שלו. הוא חיכה לתוצאות הבחירות העירוניות האחרונות, הסיק את המסקנות: גם הוא התפטר.

נימק המהנדס המאוכזב: "אני רוצה לעבור לעבודה פרטית. הנני אדריכל, מהנדס ומ"מ הנכון ערים. אין לי מה לומר על עבודתי ב"עירייה... איני מעוניין בשום פרסום מיותר!" עתה שוב עמדה השאלה בפני שליט חושי-טאן: מי יירש את הכסא — יוסף כהן, אבא קרמר או שוב שלישי שיכריע ביניהם.

טרור

הלב השוגה

כתבי עתוניה הערב חידדו את אוזניהם. מבעד לדלת בקעו קולותיהם של שני ה"חוקרים, תשובותיו המבולבלות של הנח"ק. בפנים ישב נחמן קאופמן, שנאסר זה עתה בעוון משלוח מכונית חופת לפסיכולוג שמחה לב. כל מלה יכלה לספק את הכותרת לעתון הערב, להעלות את התפוצה ב"כמה אלפים."

"מדוע שמת פצצה במערכת העולם הזה?" הרעים החוקר הראשי, מפקח ראשון אריאל בקשייב.

"מדוע שמת פצצה בדפוס ישראל?" שאג החוקר השני.

הכתבים לא התמהמהו. הם רצו למערכו תימה. כעבור שעה צעקו הנערים ברחובות: "נתפס מפוצץ העולם הזה!"

חבליה לפסיכו-לב. אולם החוקרים לא חלמו כלל על אפשרות זו. שאלותיהם היו שיגרתיות, נועדו סתם לדוג דגים בים האפשריות. כל הקשר שנמצא בין נחמן קאופמן לבין העולם הזה היה שקאופמן ה"דה כי הוא שונא את עורך השבועון, אותו אין הוא מכיר כלל.

אהבותיו ושנאותיו של הנאשם הצעיר (24) כבר הובילוהו רחוק. בנעוריו נפרדו הוריו. הועזעוים המשפחתיים הטביעו חותם על רוחו של הצעיר, שגר בצריף בודד בר חוב מרכז מסחרי 94, תל-אביב. הוא ניגש לשמחה לב, טען שאביו רודף אותו. הדוק טור (49) נתן לו מספר עצות מבוססות על תורתו הפרטית, מנאיוס*. בדמינונו הד עשיר של קאופמן, תפס פסיכולוג מיד את מקומו של אביו. הוא החל משגר לו מכ"תבי איום, שנמסרו למשטרה.

הכרת כתב-היד הצילה את לב השבוע. כ"שהודיע לו משרד-הדואר שהגיעה עכורו חבילה גדולה מכדי להכניסה לתיבת-הדואר, ניגש לב למשור, נטל את החבילה, הרגיש בדמיון האותיות. מנהל הדואר קרא למש"טרה, המומחים פירקו את המיטען.

מדוע ניסה קאופמן להתנקש בחייו? ללב הייתה תשובה מוכנה: "מדוע התנקשו ב"חייו של (הנשיא אברהם) לינקולן?..."

דרכי אדם

סלע המחלוקת

אורחים רבים נטלו לידם את שטרות ה"כסף החדשים, מהרו לעקם את חוטמם. כולם נדהמו מצורתם. אדם אחד לא הסתפק בכך. הוא לא הסתכל בקנקן, אלא במה שכתוב בו.

מעולם לא היה הרופא ההרצליני ד"ר יוסף אבן-אודם (רובנישטיין) רודף בצע. אולם היה זה האדם בעל ההתעניינות הגדולה ביותר במטבע של מדינת ישראל. חמש שנים מחייו הקדיש אבן-אודם (84) למלחמה נטר-שה במטבע הקיים.

דינר, זון, כיכר. טוען אבן-אודם: השם הנכון למטבע הישראלי הוא סלע, לא ל"השם החדש."

* על סם מן המדבר. לב טוען שכל אדם אנכי מטבעה, חייב ללמוד שאינו מוכרז העולם, לעשות זאת בעזרת המזון הרחני מו.

** שנרצח מיד אחרי מלחמת-האזרחים האמריקאית בתא של תיאטרון, על-ידי מטורף בשם יוניוס ברוטוס בות.

במדינה

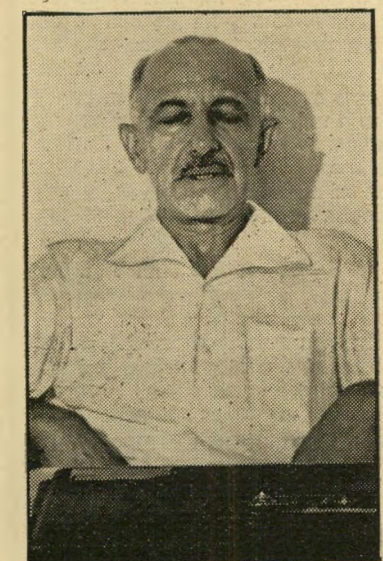
רה. שיא הגיחוך הוא החלפת שם המיל דווקא לשם התנכ"י "פרוטה". דין לירה כדין מיל, דין סלע כדין פרוטה.

אולם לא על הסלע לבד עומדת מלחמתו של אבן-אודם. הוא קבע שמות לכל מיני המטבעות: אלף פרוטה — סלע, חמש מאות פרוטה — שקל, מאתיים ותמישיים פרוטה — בקע, מאה פרוטה — דינר, חמישים פרוטה — זון, עשרים וחמש פרוטה — גירה, עשר פרוטה — אגורה, חמש פרוטה — מעה, וכן: ארבעה סלעים — פרס, עשרה סלעים — מנה, חמשים סלעים ככר, מאה סלעים ככריים.

בינתיים, מתבטא היחס היחיד שבין ד"ר אבן-אודם למטבע, בסכום העצום (מאות סלעים) שעלו לו המברקים, המכתבים וה"חוזרים ששיגר לועד הלשון, לסייעות הכ"ט, לנשיא המדינה ולאחרים. תקותו נכ"ט זהה (930). ד"ר אבן-אודם נטל את השטרות בן חצי לירה, קרע אותם לגזרים, שיגר אותם עם מכתב מנומק אל נשיא המדינה. כעבור ימים אחדים קיבל אבן-אודם תשובה מנומסת בלית אוחו שטר ששקיעו מוד"קים זה לזה בניר דבק שקוף.

עדים מעניינים מאד. אבן-אודם לא נכנע. נטל שטר של עשר לירות, קרעו שוב לגזרים ושלח הפעם כמה מכתבים: לנשיא-המדינה, לראש-המשלה ולנגיד ה"בנק הלאומי. לכל מכתב צירף קרע של ה"שטר.

גם הפעם נשאר אבן-אודם בודד במרומי שן הסלע. אמר: "אני מצטער שלא שלחתי

מוזען מכונית-תופת לב למה לינקולן?

עוד קרע לאיש-נוסף — היועץ המשפטי, חיים כהן. לו לא היתה כל ברירה אלא ל"העמידני לדין", וזה בדיוק מה שאני רוצה, כי אני אקרא לעדים מעניינים מאד!"

ים אונית המסתורין

השם א"ק אברהם גרץ מעלה חיוך וזוהי על שפתי הימאים והתקינים. מזל-ביש רודף אחרי האניה כמו שחפים. הפלגתה האחרונה לא היתה יוצאת מכלל זה.

הפלגתה של אברהם גרץ לפני חודשיים לארצות-הברית היתה רק תוספת קטנה ל"שורה ארוכה של הרפתקאות הקשורות ב"שמה של אונייה זו. כשכבר עמדה האר"ייה להעלות את העוגן נתקבלה הודעה מ"איגוד הימאים שהאונייה לא תפליג, כל עוד לא יערכו בה תיקונים יסודיים בתאי הצוות.

מנהלי שוהם נהלה, החלו בשידולים ר"באמצעי-השכנוע המקובלים, עד אשר לפני חצות אישר האיגוד את ההפלגה, כשבידו הבטחה מפורשת בכתב כי כל מה שלא בוצע

* קריעת שטר היא עבירה על החוק, כי חיסול המטבע עלול לגרום לשינוי במחזור מבלי שהשלטונות ירגישו בכך.

ייעשה בנמל הראשון לחנייה. העוגן הורם, והחל מעשה כחד-גדיא.

האניה עגנה בחיפה. בקפריסין, לא היו הדברים בנמצא. בליסבון, לא נמצאו הדברים בשוק. בארצות-הברית — הוזמנו מיד דודימים לצוות, נקבעו תיקוני חלונות, מקרר מים ועוד. אלא שבאורח מסתורי, לא הגיעו ההזמנות לתעודתן, התיקונים לא בוצעו. הגרץ הפנתה את חרטומה ב"180 מעלות, חזרה בדרכה לחיפה.

רק עתה ניתנו חגורות-ההצלה לאנשי ה"צוות. יומיים בלבד לפני שהגיעה האוניה לחיפה סודרו לגלגלי ההצלה. סירות ה"צלה נבדקו ונמצאו בלתי-ראויים לשימוש. כמורגל בכל הפלגה של א"ק גרץ, נפצעו גם הפעם שלושה מאנשי הצוות.

הימאים החליטו שהדבר נמאס, תבעו ת"ק קון התנאים ותשלום מלא בעד שעות גר"ספוט. השבוע יתקיימו בירורים בין איגוד הימאים לבין חברת שוהם על כל מה שהוב"טח ולא קויים. התרגש אחד הימאים: "גם לכל חוסר-גבול יש גבול!" אולם הפקידים שעל החוף ניהמו את אנשי הצוות: "אונייה ישנה ורועה לעולם לא תסבע!"

פשעים

ללא כיסוי

מעולם לא עמד ליד פתחו של בנק ל"דיסקונט שברחוב פינסקר בתל-אביב כסף כה גדול. כל הפונים החזיקו המחאות כסף שדמו בצורתן ובחתימה הלוועיות שעל גבי הן. היתה זו חתימתו של אדם נעים הליכות שהפך לאחרונה למרכז רכילות בקנה מ"ד זה ארצי.

דיטה, בת אדם. לאחר שניהל במשך שנים את עסקי אחיו המתאגרף (וחי על חשבונו), עלה נחום דמסיץ מדנמרק בשנת 1951. מן קצר לאחר מכן נשא אשה גר"שה, אם לילד, שנראתה לו כבעלת הון ר"קרקעות לרוב. האמת התבררה מאוחר יותר, אך או כבר היה זה מאוחר.

דמסיץ החל במקח ומכר על קרקעות אלה, עבר לעסקות סרטים, על רקע של שיחרור ממס הכנסה, וניצל את מעמדו כ"אזרח זר, שעה שהתחבר אל שני בעלי הון שהביאו ארצה שני סרטים נדירים: "דיטה בת אדם וילדי רחוב. הצלחת הסרטים היתה רבה. דמסיץ לא החמיץ עובדה זו לקבלת הלוואות שונות מבתי-קולנוע רבים בארץ. אחרי הצלחה קולנועית זו החליט לנסות מזלו בארגון קרבות מקצועיים בישראל, התקשר עם המתאגרף האיטלקי אמלטו פאל"ציינלי, קיבל אישור התאחדות הספורט, ר"הומין מתאגרף מקצועי אחר, דוד עובד ה"ישראלי, להתמודד עם האיטלקי. למטרה זו קיבל גם הקצבה מהאוצר בסך 400 דולר, שלא שולמו לתעודתם — דמסיץ שילם גם למתאגרף האיטלקי, וגם לאל על במטבע יש"ראלי.

לצרכי מימון הקרב לוהה כספים מת"רות ומאנשים פרטיים. ההמחאות נולו כ"מים מדי יום ביומו היה דמסיץ חותם על עשרות המחאות.

זריזות פפורטאית. התחרות עובד"פאלציינאלי נכשלה כשלוף חרוץ. דמסיץ רצה לצאת קצת מהבוץ על ידי עריכת קרב שני של האיטלקי, הפעם נגד מתאגרף סלוניקאי, סבל ישראלי, המועמד, סלומון ארוך, דרש שש מאות ל"י במזומנים. ידיד תל-אביבי ידוע, שילשל את הסכום לידיו של ארוך. דמסיץ הודה לנדיב נתן לו, כדרכו, המחאה.

התחרויות נסתיימו. עתה בא תורם של האנשים שעמלו כל הומו לקבל את שכרם. כבואם לבנק נאמר לאנשים כי להמחאות אין כיסוי. מיואשים פנו הנושים לבית-ה"משפט, טענו כי הפספורט הדיני יאפשר לה"איש-הספורט הזריו לעזוב את הארץ. ה"שופט הפקיע את דרכונו. נהג מניית שבא לדרוש את שכרו בסך 60 ל"י, הוסיף ל"דרישתו איומים, קיבל את מקלט הרדיו של דמסיץ.

זירה מקצועית. ארבעה זוגות המתאגרפים שהופיעו בקרבות ראוה לפני הקרב הגדול, זכו גם הם בהמחאות שלא היו מכוסות יותר מאשר דיטה בת אדם בקטע המפורסם של הסרט.

חובותיו של דמסיץ מסתכמים ב"25,000 ל"י בערך. דמסיץ עקר מביתו ברמת-גן אל מקום בלתי-ידוע.

כמו בתחרות-איגרוף בינלאומית, חיכו עתה חובבי-הספורט בנשימה עצורה לחוות כיצד יצא גיבורם המהומם מפינת החבלים.

נסיעה אל הירח

מי מצטרף? על כל פנים המצלמה של פוטו ברנר. יש להכות לצלומים נהדרים ומעניינים. אנו משלמים מחירים עצומים עבור הצלומים ה"ראשונים על הירח. נא להכין את המצלמה.

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלוץ 31

קניו אתיך אל תשכחי את ניקי

מקלון הפלא המוקד הכל

האיכות

היא הקובעת...

ממבט ראשון דומים לכאורה רהי"טי מרפסת מתוצרות שונות, אולם, לאחר הסתכלות מעמיקה יותר (ועוד יותר תוך שימוש), תבחין ביתרונם של רהיטי-מרפסת מתוצרת "עונג". כל רהיט כולל כמות עץ יותר גדולה וחלקיו מחוברים בלחץ מיכני. כן גם פוסל "עונג" כל עץ שאינו ב"100% בוק טהור ואיתן.

המבחר העשיר של דוגמאות "עונג" מאפשר גם לך לרכוש רהיט לפי טעמך ובהתאם לתקציבך. על כן, ליופי חזק ובטחון — רק רהיטי מרפסת "עונג".